Nr 93 Warszawa, dnia 27 października 1948 r.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

412. Okólnik z dnia 25 października 1948 r. w sprawie najmu nieruchomości.

Centralny Urząd Planowania pismem z września 1948 r. L. dz. II/4785/I. Pl../48 wskazał, że niektóre instytucje i przedsiębiorstwa państwowe stosują praktykę dokonywania tranzakcji najmu lokali i całych nieruchomości na 10 lat za kwoty sięgające dziesiątków milionów złotych.

Tego rodzaju działalność należy uznać za szkodliwą zarówno ze względu na ujemny wpływ na interesy Skarbu Państwa, jak i obchodzenie postanowień dekretu z dnia 25 czerwca 1946 r. o państwowym planie inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 200). Sens gospodarczy takich tranzakcji sprowadza się ponadto do niewłaściwego przenoszenia środków finansowych z gospodarki państwowej do prywatno-kapitalistycznej.

Z uwagi na powyższe motywy oraz celem uniknięcia ewentualnych precedensów Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

W umowach najmu zawieranych przez władze i urzędy oraz instytucje podległe lub nadzorowane przez Ministerstwo Skarbu, czasokres za który następuje jednorazowa wpłata z góry nie może przekraczać 2 lat, a wysokość jednorazowej wpłaty dwóch milionów złotych.

W wyjątkowych wypadkach uzasadnionej konieczności dokonania wpłaty wyższej kwoty lub za dłuższy czasokres, odnośna umowa winna być przedłożona do uprzedniej akceptacji Ministerstwa Skarbu.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 35549/3/48).

---

413. Okólnik z dnia 26 października 1948 r. w sprawie podatku od wynagrodzeń od pewnych kategoryj dodatków aprowizacyjnych, premii za przekroczenie państwowego planu wydobycia węgla w roku 1947 oraz od wynagrodzeń wypłacanych na obszarze obcego państwa za pracę wykonywaną na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w jednym z najbliższych numerów Monitora Polskiego zostanie ogłoszone zarządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia od podatku od wynagrodzeń wymienionych w nagłówku okólnika kategoryj wynagrodzeń.

Załączając wspomniane zarządzenie oraz uchwałę Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 września 1948 r., na której oparta jest treść § 1 ust. 1 zarządzenia, Ministerstwo Skarbu poleca stosować, nie czekając na ogłoszenie w Monitorze Polskim zarządzenia, postanowienia § 1 ust. 1 zarządzenia z mocą od 1 listopada 1948 r., postanowienia zaś ust. 2 i 3 natychmiast.

Co do § 1 ust. 1 zarządzenia, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zwolnienie od podatku od wynagrodzeń dotyczy tylko tych podwyżek dodatków aprowizacyjnych lub nowowprowadzonych dodatków aprowizacyjnych, które przyznane zostały powołaną uchwałą lub zostaną wprowadzone na mocy upoważnienia udzielonego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w ust. 2 lit. b) uchwały. Należy zaznaczyć, że zwolnienia nie dotyczą tych kwot dodatków aprowizacyjnych, które wypłacane są od dnia 1 kwietnia 1948 r. na mocy uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 20 marca 1948 r. (cukier, kartofle, kasza), oraz z dnia 24 lipca 1948 r. (dodatki aprowizacyjne za zniesione przydziały opałowe). Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 26 sierpnia 1948 r. Nr D. V. 9680/4/48 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 82, poz. 353), dotyczący ostatnio wymienionych dodatków, pozostaje w mocy. Dodatki te zatem podlegają opodatkowaniu na zasadach ogólnych.

Zwolnienia wymienione w ust. 3 §-u 1 zarządzenia dotyczą m. in. wynagrodzeń wypłacanych rybakom — obcokrajowcom zatrudnionym w polskich przedsiębiorstwach połowów dalekomorskich oraz obcokrajowym marynarzom pływającym na statkach polskiej żeglugi morskiej — przy zachowaniu warunków wymienionych w tym ustępie zarządzenia.

2 zał.:

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 15757/4/48).

Załącznik Nr 1.

Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 października 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 25 marca 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zwalnia się od podatku od wynagrodzeń:

1) wypłacone w czasie od dnia 1 listopada do 31 grudnia 1948 r. wynagrodzenia z tytułu podwyżki dodatków aprowizacyjnych oraz z tytułu nowych dodatków aprowizacyjnych przyznanych uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 września 1948 r. w związku ze zniesieniem z dniem 1 listopada 1948 r. przydziałów chleba i mąki w zaopatrzeniu reglamentowanym,

2) premie wypłacone pracownikom zatrudnionym w zakładach podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Węglowego za przekroczenie państwowego planu wydobycia węgla w roku 1947 bez względu na datę wypłaty,

3) wynagrodzenia wypłacane na terenie obcego państwa w czasie od dnia 1 stycznia 1946 r. do dnia 31 grudnia 1948 r. za pracę wykonywaną na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zostanie udowodnione, że podlegają one tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do wynagrodzeń wypłacanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej za pracę wykonywaną na obszarze obcego państwa.

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

za Ministra Skarbu
W. Jastrzębski

Minister Pracy i Opieki Społecznej
w/z Tadeusz Kochanowicz

Załącznik Nr 2.

Uchwała Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 września 1948 r. w sprawie dodatków aprowizacyjnych.

1. Z dniem 1 listopada 1948 r. znosi się w zaopatrzeniu reglamentowanym przydziały chleba i mąki; jednocześnie wprowadza się zmiany w wysokości wypłacanych dodatków aprowizacyjnych, bądź ustanawia się nowe dodatki aprowizacyjne, określone w następujących punktach niniejszej uchwały:

2. a) osobom uprawnionym w myśl obowiązujących przepisów do otrzymywania kart zaopatrzenia z tytułu pracy podwyższa się wypłacane już dodatki aprowizacyjne o następujące kwoty:

dla otrzymujących	kart. I kat.	zł 405
dla otrzymujących	dod. „C"	„ 135
„ „	dod. kat. PZ	„ 545
„ „	dod. kat. PZ 1	„ 495
„ „	dod. kat. NZ	„ 215
„ „	dod. kat. PZ - niem.	„ 330
„ „	dod. kat. PZ 1 - niem.	„ 165

Zakłady pracy zatrudniające pracowników uprawnionych do podwyższonego jak wyżej dodatku aprowizacyjnego, wypłacą tym pracownikom kwoty wyżej podane po raz pierwszy w czasie pomiędzy 1 a 6 listopada b. r., a w następnych miesiącach łącznie z dodatkiem aprowizacyjnym, wypłacanym od dnia 1. IV. 1948 r. zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego R. M. z dnia 20. III. 1948 r.

b) upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do wprowadzenia dodatku aprowizacyjnego do zasiłków ro-

dzinnych pobieranych na podstawie dekretu z dnia 28. X. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 414) przez osoby uprawnione do otrzymywania kart zaopatrzenia.

Dodatek aprowizacyjny miesięcznie wynosi:

do zasiłku na pierwsze dziecko	zł 385
„ „ „ drugie dziecko	„ 415
„ „ „ każde następne dziecko	„ 450
„ „ „ na żonę, jeżeli przysługuje jej zasiłek na dzieci	„ 260
„ „ „ żonę lub męża niezdatnych do pracy	„ 260
„ „ „ żonę, na którą nie przysługuje zasiłek na dzieci pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia z urzędu zatrudnienia o niemożności otrzymania pracy	„ 260

c) Osobom pobierającym stale zaopatrzenie gotówkowe z tytułu emerytur, rent i zapomóg, którym przysługują karty zaopatrzenia, z wyjątkiem osób objętych przepisami ustępów a) i b) niniejszego punktu — przyznaje się nowy, względnie podwyższa się już wypłacany dodatek aprowizacyjny w następujący sposób:

dla otrzymujących kart. kat. I	zł 405
„ „ „ „ IR	„ 260
„ „ „ „ IIR	„ 135

d) Inwalidom wojennym i wojskowym do dodatku pielęgniarskiego przyznaje się nowy dodatek aprowizacyjny przewidziany dla otrzymujących karty kat. IR tj. w wysokości 260 zł.

3. a) Zwiększony dodatek aprowizacyjny dla osób otrzymujących karty zaopatrzenia z tytułu pracy obciąża pracodawców.

b) Nowy dodatek aprowizacyjny do zasiłków rodzinnych obciąża Fundusz Zasiłków Rodzinnych.

c) Zwiększony bądź nowy dodatek aprowizacyjny przysługujący inwalidom wojennym i wojskowym oraz emerytom i rencistom w wieku ponad 60 lat obciąża instytucje wypłacające tym osobom renty i emerytury. Dotyczy to również dodatku aprowizacyjnego wypłacanego łącznie z dodatkiem pielęgniarskim.

d) Zwiększony bądź nowy dodatek aprowizacyjny, przysługujący osobom określonym w ust. c) pkt 2, a nie wymienionym w ust. c) pkt 3 niniejszej uchwały, obciąża budżet Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, w związku z czym upoważnia się Ministra Skarbu do otwarcia po porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej dodatkowych kredytów na ten cel.

4. Wykonanie powyższej uchwały zleca się Ministrowi Skarbu, Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Przemysłu i Handlu, Ministrowi Aprowizacji oraz innym zainteresowanym Ministrom w zakresie ich właściwości.

---

414. Okólnik z dnia 26 października 1948 r.

w sprawie wykładni niektórych przepisów o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości co następuje:

Ministerstwo Skarbu zwróciło się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu pismem z dnia 14 września 1948 r. Nr D. V. 11542/1/48 z prośbą o wyjaśnienie następujących wątpliwości nasuwających się w związku z wykładnią przepisów o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych:

1. Czy, w przypadku fuzji przedsiębiorstw, które już uiściły wymagane opłaty, sfuzjowana spółka ma obowiązek ponownego uiszczenia opłaty za udzielenie zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego?

2. Czy w razie zmiany zarządcy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, należy się ponowna opłata koncesyjna i w jakiej wysokości?

Odpowiadając na pytania te, Ministerstwo Przemysłu i Handlu w piśmie z dnia 6 października 1948 r., znak DPH/V/pr./3573 udzieliło następujących wyjaśnień:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 14. IX. 1948 r. Nr D. V. 11542/1/48 Ministerstwo Przemysłu i Handlu stwierdza, że przewidziane w ustawie z dnia 2. VI. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) zezwolenia są udzielane na wykonywanie określonych czynności handlowych (np. handel skórami, papierem, zbożem i t. p.):

a) osobom fizycznym,

b) spółkom nie posiadającym osobowości prawnej,

c) osobom prawnym

i że opłaty należą się za zezwolenia.

ad a)

1) W przypadku, gdy dwie osoby fizyczne, z których każda posiadała zezwolenie, zawiązują między sobą spółkę, nie jest wymagane nowe zezwolenie.

2) Jeżeli osoba fizyczna, która posiadała zezwolenie, przyjmuje jako spólnika osobę, która nie posiadała zezwolenia, również nowe zezwolenie nie jest potrzebne, jednakże do reprezentowania przedsiębiorstwa uprawniony jest tylko ten spólnik, który zezwolenie uzyskał. W przypadku wystąpienia ze spółki spólnika posiadającego zezwolenie, drugi spólnik przedsiębiorstwa prowadzić już nie może.

ad b)

1) Zezwolenie udzielone spółce jawnej lub utworzonej na podstawie Kodeksu Zobowiązań uprawnia wszystkich spólników, którym zostało wydane do prowadzenia przedsiębiorstwa wyłącznie na wspólny rachunek. Zezwolenie wygasa w przypadku rozwiązania spółki (art. 112 Kodeksu Handlowego), natomiast w przypadku ustąpienia spólnika (art. 118 § 2 i art. 119 Kodeksu Handlowego) pozostali spólnicy nie potrzebują starać się o nowe zezwolenie. Zasadę tę stosuje się odpowiednio, gdy spółka składała się tylko z 2 osób, a spólnik ustępujący ze spółki składa oświadczenie, że zrzeka się prawa prowadzenia przedsiębiorstwa.

2) W przypadku połączenia się 2 spółek jawnych lub utworzonych na podstawie Kodeksu Zobowiązań, albo w przypadku przystąpienia do spółki nowego spólnika, stosuje się odpowiednio zasady pod p. a 1) i a 2), to znaczy, że do reprezentowania połączonych spółek uprawnieni są wyłącznie ci spólnicy, którym udzielone zostało zezwolenie.

ad c)

Zmiany zarządców, a nawet udziałowców, nie ma wpływu na uprawnienia osoby prawnej do prowadzenia przedsiębiorstwa. W razie fuzji 2 osób prawnych należy rozróżnić przypadki, kiedy powstaje nowa osoba prawna (np. art. 283 p. 2 Kodeksu Handlowego) i kiedy nowa osoba prawna nie powstaje (np. art. 283 p. 1 Kodeksu Handlowego). W pierwszym przypadku nowe zezwolenie jest konieczne, w drugim niepotrzebne.

Jeżeli do istniejącej spółki jawnej lub na podstawie Kodeksu Zobowiązań przystępuje spólnik, który zezwolenia nie posiadał (a także w przypadku wymienionym w p. a) 2) spólnik nie posiadający zezwolenia pozbawiony jest prawa reprezentowania przedsiębiorstwa i może wobec tego życzyć sobie, aby zezwolenie zostało rozszerzone również na jego osobę. W tym przypadku uważać należy, że nowy spólnik stara się o zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa, i wobec tego wnieść powinien podanie i uiścić opłaty w wysokości odpowiadającej stosunkowej części obrotu, który spółka osiągnęła względnie osiągnie".

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 17328/1/48).

---

415. Okólnik z dnia 26 października 1948 r.

w sprawie zaopatrywania i gospodarki materiałami, służącymi do nakładania urzędowych zabezpieczeń dla potrzeb służby akcyzowej.

Dla ustalenia jednolitego sposobu zaopatrzenia oraz celowej gospodarki materiałami służącymi do nakładania urzędowych zabezpieczeń (plomby, drut i szpagat) dla potrzeb służby akcyzowej, Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

W terminie do dnia 10 marca każdego roku urzędy akcyzowe przedkładają izbom skarbowym zapotrzebowanie ilościowe w kg na nowe plomby, drut i szpagat na następny rok budżetowy.

Izby skarbowe na podstawie zapotrzebowań urzędów akcyzowych przesyłają w terminie do dnia 20 marca Ministerstwu Skarbu (Departament VI) zapotrzebowanie na wymienione wyżej materiały dla całego okręgu izby, załączając rozdzielnik tychże z dokładnymi adresami urzędów akcyzowych. Nadmienia się przy tym, że wymienione terminy winny być ściśle dotrzymywane, gdyż do dnia 31 marca każdego roku Ministerstwo Skarbu będzie przesyłać globalne zapotrzebowanie dla wszystkich izb skarbowych do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Zamówienie ilości plomb, drutu i szpagatu będą rozsyłane izbom skarbowym (wydziały IV) i urzędom akcyzowym zgodnie z nadsyłanymi rozdzielnikami.

Pokwitowania z odbioru otrzymanych materiałów izby skarbowe i urzędy akcyzowe winny wysyłać na adres Za-

kładów Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie , ul. Ząbkowska Nr 27, które są główną składnicą rozdzielczą materiałów do zabezpieczeń urzędowych dla potrzeb służby akcyzowej.

Z uwagi na konieczność oszczędnej gospodarki omawianymi materiałami, a zwłaszcza plombami ołowianymi, w odniesieniu do których zachodzi możliwość ich przerobu po użyciu na nowe plomby, co przy obecnych trudnościach w otrzymywaniu przydziału ołowiu jako surowca do wyrobu plomb jest b. ważnym zagadnieniem, izby skarbowe wydadzą podległym sobie agendom służby akcyzowej polecenie b. skrupulatnego zbierania zużytych plomb i ich zwracania. W zarządzeniu tym należy w sposób wyraźny podkreślić, że w przypadku stwierdzenia nieusprawiedliwionych różnic w ilościach plomb zwróconych w stosunku do otrzymanych — winni takiego zaniedbania będą pociągani do odpowiedzialności służbowej.

Izby skarbowe (urzędy akcyzowe) będą odsyłać zużyte plomby w dostarczonych skrzynkach po nowych plombach, kierując je koleją do Zakładów P. M. S. w Warszawie.

Na skrzynkach z zużytymi plombami, starannie i dokładnie opakowanymi, należy umieścić wyraźny adres odbiorcy — Zakłady P. M. S. w Warszawie ul. Ząbkowska Nr 27— st. kolejowa Warszawa-Wileńska, — i nadawcy t. j. izby lub urzędu akcyzowego. Przesyłki te należy deklarować w listach przewozowych, jako stary ołów w złomie i wysyłać je za listem przewozowym nieopłaconym. O dokonanej wysyłce zużytych plomb należy powiadomić pisemnie Zakłady P. M. S. w Warszawie, podając w zawiadomieniu ilość skrzynek i dokładną wagę netto brutto każdej oddzielnie.

Do dnia 31 stycznia każdego roku izby skarbowe nadeślą Ministerstwu Skarbu sprawozdanie, zawierające dla całego okręgu izby zestawienie ilości otrzymanych i rozchodowanych plomb, drutu i szpagatu w roku poprzednim z Zakładów P. M. S. w Warszawie, oraz zapas ich na dzień 1 stycznia, a ponadto ilości plomb zużytych, zebranych i zwróconych w roku poprzednim do przetopienia.

W tym celu izby skarbowe wydadzą urzędom akcyzowym i rejonom kontroli akcyzowej polecenie założenia ewidencji przychodu i rozchodu materiałów, służących do nakładania zabezpieczeń urzędowych, przy czym ewidencja ta ma obejmować również ilości zużytych plomb, zbieranych i zwracanych do przetopienia.

Na podstawie sprawozdań izb skarbowych Ministerstwo Skarbu dokona centralnego rozrachunku z Dyrekcją P. M. S. za wspomniane materiały, dostarczone izbom i urzędom akcyzowym w ciągu poprzedniego roku budżetowego i zwróci Dyrekcji $^1/_{10}$ część ogólnych rozchodów, poniesionych przy zaopatrzeniu w te materiały służby akcyzowej, w odniesieniu do potrzeb nadzoru nad przedsiębiorstwami akcyzowymi.

Co do warunków technicznych, jakim mają odpowiadać plomby, drut i szpagat, Ministerstwo Skarbu komunikuje, że Dyrekcja P. M. S. zobowiązała się zaopatrywać izby i urzędy akcyzowe w:

a) plomby ołowiane, dotychczasowego kształtu o ścisłych wymiarach: średnica 13,5 mm, wysokość 7,25 mm, i wysokość otworu na drut 2,7 mm,

b) drut żelazny, miękki, ocynkowany o przekroju 0,5 mm.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia równocześnie, że szpagat typu przedwojennego z wplecionym drucikiem miedzianym, z powodu trudności natury technicznej, nie będzie na razie dostarczany.

Równocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia Ministerstwa Skarbu:

1) okólnik z dnia 7 stycznia 1928 r. L. D. VI. 25515/2/27 w sprawie plomb i szpagatu dostarczonego izbom i rachunki ich zużycia,

2) okólnik z dnia 11 marca 1930 r. L. D. VI. 257/KT/30 w sprawie szpagatu do plombowania,

3) okólnik z dnia 10 czerwca 1937 r. L. D. VI. 5597/4/37 w sprawie zaopatrywania izb i urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w plomby (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 16, poz. 549),

4) okólnik z dnia 3 listopada 1937 r. L. D. VI. 10767/4/37 w sprawie wysyłania zużytych plomb do przetopienia (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 29, poz. 868),

5) okólnik z dnia 4 marca 1938 r. L. D. VI. 2867/4/38 w sprawie zaopatrywania izb i urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych w plomby (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 7, poz. 171),

Komunikat

Komunikat w sprawie ogłoszeń o zagubieniu legitymacyj urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	—	dział organizacyjny i osobowy
GB	—	„ gospodarczy i budżetowy resortu
KS	—	„ karny skarbowy
OSk	—	„ Ochrony Skarbowej
OK	—	„ obrotu pieniężnego i kredytu
B	—	„ budżetowy
K	—	„ finansów i podatków komunalnych
RK	—	„ rachunkowo-kasowy
C	—	„ ceł
ZPP	—	„ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	—	„ podatków: obrotowego i dochodowego
PW	—	„ podatku od wynagrodzeń
MOSk	—	„ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	—	„ innych podatków bezpośrednich
EA	—	„ egzekucji administracyjnej
A	—	„ akcyz
M	—	„ monopolów
U	—	„ ubezpieczeń
Sp	—	„ spółdzielczości
L	—	„ likwidacyjny
R	—	„ różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Uch	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom.	—	komunikat

6) okólnik z dnia 17 lutego 1947 r. L. D. VI. 1844/4/47 w sprawie zbierania zużytych plomb.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 12687/4/48).

---

416. Okólnik z dnia 27 października 1948 r. w sprawie zarachowania niedoborów kasowych powstałych w sumach, wyegzekwowanych na podstawie tytułów wykonawczych obcych wierzycieli.

Nawiązując do postanowień art. 36 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 84) oraz w związku z podniesionymi wątpliwościami Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w przypadku utraty sum wyegzekwowanych na rzecz obcych wierzycieli, np. wskutek ograbienia poborcy skarbowego, wyrównanie pretensji wierzycieli powinno nastąpić bezzwłocznie na ciężar sum obrotowych z rachunku pn. „niedobory kasowe" i to bez względu na okoliczności powstania niedoboru.

Niniejsze wyjaśnienie odnosi się również do przypadków zaistniałych przed wejściem w życie powyższego dekretu.

wz. Dyrektora Departamentu
K. Kossobudzki
Naczelnik Wydziału.

(Znak Min. Sk. D. III. 9274/7/5/48).

KOMUNIKAT

w sprawie ogłoszeń o zagubieniu legitymacyj urzędowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości jednostkom służbowym podległym i nadzorowanym, iż od dnia 1 listopada 1948 r. ogłoszenia o zagubieniu legitymacji urzędowych będą dokonywane po uprzednim wpłaceniu, na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu P. K. O. Nr I — 4428, należności ryczałtowej w kwocie zł 600, która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy.

Wszelkie zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4.

Tekst ogłoszeń będzie jednolity według następującego wzoru:

„Unieważnia się (skradzioną lub zagubioną) legitymację urzędową Nr . . ., wydaną przez . . . . . . dla . . . . ".

Cena zł 22

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w okresie do końca 1948 r.

„Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca w którym nastąpiła wpłata do końca 1948 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi miesięcznie zł 300; kwartalnie zł 700.

Komplety Dziennika Urzędowego z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu, w cenie sprzedażnej poszczególnych numerów, a mianowicie:

a) za komplet I półrocza 1948 r. zł 3.102.—
b) za komplet III kwartału 1948 r. zł 814.—

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr 1-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres, oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty.

Pojedyncze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty wynosi zł 90

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.

Poz.	TREŚĆ		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	Ł	R
412	W sprawie najmu nieruchomości.	O	25 X. 1948 r.	D. I. 35549/3/48		X																			
413	W sprawie podatku od wynagrodzeń od pewnych kategoryj dodatków aprowizacyjnych, premii za przekroczenie państwowego planu wydobycia węgla w roku 1947 oraz od wynagrodzeń wypłacanych na obszarze obcego państwa za pracę wykonywaną na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.	O	26 X. 1948 r.	D. V. 15757/3/48												X									
414	W sprawie wykładni niektórych przepisów o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.	O	26 X. 1948 r.	D. V. 17328/1/48																					X
415	W sprawie zaopatrywania i gospodarki materiałami, służącymi do nakładania urzędowych zabezpieczeń dla potrzeb służby akcyzowej.	O	26 X. 1948 r.	D. VI. 12687/4/48																X					
416	W sprawie zarachowania niedoborów kasowych powstałych w sumach, wyegzekwowanych na podstawie tytułów wykonawczych obcych wierzycieli.	O	27 X. 1948 r.	D.III. 9274/7/5/48								X													